

Ορθόδοξος Συναξαριστής :: <https://www.saint.gr>

Άγιος Ρούφος Επίσκοπος Θεσσαλονίκης

Επισκεφτείτε τον ιστοχώρο μας στην διεύθυνση: <http://www.saint.gr/4133/saint.aspx> για περισσότερες πληροφορίες για τον βίο (ονόματα, βίντεο, ακολουθίες, φωτογραφίες κτλ) καθώς και για τυχών ενημερώσεις - διορθώσεις.

Τελευταία ενημέρωση βιογραφίας: 27/7/2011 9:54:00 μμ

Δημιουργία εγγράφου: 25/12/2024 02:56:57

Σύνοψη

Τύπος εορτής: Εορτάζει στις 9 Σεπτεμβρίου εκάστου έτους.

Ημ/νια Βίου: 27/7/2011 9:54:00 μμ

Βιογραφία

Ο Άγιος Ρούφος διαδέχθηκε στον αρχιεπισκοπικό θρόνο της Θεσσαλονίκης τον άγιο Ανύσιο (βλέπε 30 Δεκεμβρίου). Σ' αυτόν απευθύνονται παπικές επιστολές, το περιεχόμενο των οποίων έχει βαρύνουσα σημασία για την εκκλησιαστική ιστορία της Θεσσαλονίκης. Με την επιστολή του πάπα Ιννοκεντίου (402 - 417 μ.Χ.) στις 17 Ιουνίου του 412 μ.Χ., ιδρύεται τυπικώς το Βικαριάτο της Θεσσαλονίκης και καθορίζονται τα καθήκοντα του παπικού βικαρίου, δηλαδή του εκάστοτε επισκόπου Θεσσαλονίκης.

Προς το Ρούφο απευθύνονται και δύο σχετικές επιστολές του πάπα Βονιφατίου (418 - 422 μ.Χ.), διαδόχου του Ιννοκεντίου, α) το 419 μ.Χ. με αφορμή την εκλογή του επισκόπου Κορίνθου Περιγένους και β) το 422 μ.Χ. κατόπιν πληροφοριών για επικείμενη σύγκληση συνόδου για την επανεξέταση της επισκοπικής εκλογής του Περιγένους.

Ο διάδοχος του Βονιφατίου, πάπας Κελεστίνος Α' (422 - 432 μ.Χ.) απέλυσε το έτος 424 μ.Χ. επιστολές σε επισκόπους του Ιλλυρικού, με τις οποίες τους σύστηνε υποταγή στον παπικό βικάριο, επίσκοπο Θεσσαλονίκης Ρούφο, γεγονός το οποίο εκτιμάται πως αποκαλύπτει μία κρίση στις σχέσεις μεταξύ του παπικού βικαρίου και των υποκειμένων σ' αυτόν επισκοπων. Ο Ρούφος υπήρξε παραλήπτης και δεύτερης επιστολής του πάπα Κελεστίνου στις 11 Αυγούστου του 430 μ.Χ., με την οποία του γνωστοποιούνταν η σύγκληση συνόδου στη Δύση, η οποία κατεδίκασε την αίρεση του Νεστορίου.

Ο επίσκοπος Ρούφος υπήρξε στενός φίλος, ομόφρων και υποστηρικτής του αγίου Κυρίλλου Αλεξανδρείας στον αγώνα του κατά του Νεστοριανισμού. Προς αυτόν απευθύνονται δύο επιστολές του Κυρίλλου, οι οποίες αναφέρονται στα γνωστά δογματικά προβλήματα αυτής της περιόδου και στα εκκλησιαστικά δρώμενα που σχετίζονταν μ' αυτά. Όπως διαφαίνεται και από τον πρόλογο της πρώτης επιστολής, οι επιστολές αυτές είχαν ενημερωτικό χαρακτήρα, ούτως ώστε να αποφευχθεί η διαστρέβλωση της αλήθειας («...ἀνακοινοῦσθαι τῇ σῇ ὀσιότητι, ἵνα μὴ θρυλοῖ τινες ἕτερα ἀνθ' ἑτέρων λέγοντες ἑκταράσσουσι τοὺς αὐτόθι θεοσεβεστάτους ἐπίσκοπους»). Και οι δύο επιστολές διακρίνονται για τη θερμότητα του ύφους τους και τους εγκωμιαστικούς χαρακτηρισμούς που χρησιμοποιεί ο Κύριλλος για το πρόσωπο του Ρούφου («ἐπειδὴ δὲ πάνσοφός τε καὶ παντέλειος ὢν, ἐκέλευσας πεμφθῆναι τινὰ τῶν ἐμῶν πονηματίων...»).

Η τακτική ενημέρωση του Ρούφου για την έκβαση των εκκλησιαστικών πραγμάτων διαφαίνεται και από άλλη επιστολή του Κυρίλλου Αλεξανδρείας προς τον Ιωάννη Αντιοχείας: «γεγράφασι γὰρ καὶ τὰ ἴσα καὶ πρὸς τὸν θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον Θεσσαλονίκης Ῥοῦφον, καὶ πρὸς ἑτέρους τινὰς τῶν κατὰ τὴν Μακεδονίαν θεοσεβεῖς ἐπίσκοπους, οἳ καὶ ἀεὶ συντρέχουσι ταῖς παρ' αὐτοῦ ψήφοις».

Ωστόσο, για άγνωστη αιτία δεν κατέστη δυνατό να συμμετάσχει ο Ρούφος στις συνεδρίες της Γ' Οικουμενικής Συνόδου, που συγκλήθηκε το 431 μ.Χ. στην Έφεσο, για να καταδικάσει τις αιρέσεις του Νεστοριανισμού και του Πελαγιανισμού. Ως τοποτηρητής του υπογράφει ο επίσκοπος Φιλίππων Φλαβιανός: «Φλαβιανοῦ Φιλίππων, ἐπέχοντος καὶ τὸν τόπον Ῥοῦφου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπίσκοπου τῆς Θεσσαλονικέων».

Το 434 μ.Χ. πρέπει να θεωρηθεί ως το έτος θανάτου του επισκόπου Ρούφου, αφού το 435 μ.Χ. στον αρχιεπισκοπικό θρόνο της Θεσσαλονίκης έχει ήδη ανέλθει ο Αναστάσιος (βλέπε 16 Ιουλίου).

Παραπομπές

- [Ιερά Μητρόπολη Θεσσαλονίκης](#)